

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)
της 21ης Οκτωβρίου 1998

Υπόθεση T-100/96

Miguel Vicente-Nuñez
κατά
Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Υπάλληλοι - Κατάταξη - Αναγνώριση χρόνου προϋπηρεσίας -
Προγενέστερες της προσλήψεως επαγγελματική πείρα και πανεπιστημιακή
εκπαίδευση»

Πλήρες κείμενο στη γαλλική γλώσσα . . . . . II - 1779

Αντικείμενο: Προσφυγή με κύριο αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως της
αποφάσεως της Επιτροπής, της 24ης Μαΐου 1995, περί
αναθεωρήσεως της κατατάξεως σε κλιμάκιο του προσφεύγοντος
και καθορισμού της κατατάξεώς του στον βαθμό Α 7, κλιμάκιο 2,
από την 1η Ιουνίου 1991, και όχι στον βαθμό Α 7, κλιμάκιο 3.

Αποτέλεσμα: Μερική ακύρωση: απόρριψη κατά τα λοιπά.

Επιτομή της απόφασης

Ο προσφεύγων εργάστηκε από τον Φεβρουάριο του 1976 έως τον Σεπτέμβριο του 1986 στην Πρεσβεία της Ισπανίας στις Βρυξέλλες. Από την 1η Δεκεμβρίου 1979 ασκούσε στην εν λόγω πρεσβεία καθήκοντα «προϊσταμένου γραφείου». Τον Ιούλιο του 1982, ο προσφεύγων απέκτησε δίπλωμα, αφού παρακολούθησε, από το 1977 έως το 1982, μαθήματα στο Institut supérieur de commerce Saint-Louis στις Βρυξέλλες.

Ο προσφεύγων εισήλθε στην Επιτροπή το 1986 ως υπάλληλος κατηγορίας Β. Στη συνέχεια, πέτυχε στον γενικό διαγωνισμό CES/A/6/89 που διοργανώθηκε για την κατάρτιση πίνακα επιτυχόντων υπαλλήλων διοικήσεως κατηγορίας Α, βαθμοί 7 και 6. Οι υποψήφιοι, για να γίνουν δεκτοί στον διαγωνισμό αυτό, έπρεπε «α) να έχουν ολοκληρώσει πανεπιστημιακές σπουδές με την απόκτηση πτυχίου (...) ή να έχουν επιστημονική πείρα αντίστοιχου επιπέδου· β) να έχουν επαγγελματική πείρα τουλάχιστον πέντε ετών σε σχέση με τη φύση των καθηκόντων».

Μετά τον διορισμό του ως υπαλλήλου διοικήσεως, με απόφαση «διορισμού-μετατάξεως» βάσει του άρθρου 29, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΚΥΚ), ο προσφεύγων, με απόφαση που ελήφθη δυνάμει του άρθρου 46 του ΚΥΚ, που δεν επιτρέπει να λαμβάνεται υπόψη η επαγγελματική πείρα που αποκτήθηκε πριν από την είσοδο στην υπηρεσία, κατατάχθηκε στον βαθμό Α 7, κλιμάκιο 1, από της 1ης Ιουνίου 1991. Ο προσφεύγων τοποθετήθηκε σε μια θέση η οποία, κατά την ανακοίνωση κενής θέσεως COM/2430/90, απαιτεί πανεπιστημιακό δίπλωμα ή επαγγελματική πείρα ισοδύναμου επιπέδου.

Στις 10 Φεβρουαρίου 1994, η Επιτροπή, με ανακοίνωση σχετική προς την απόφαση του Πρωτοδικείου της 28ης Σεπτεμβρίου 1993, Τ-103/92, Τ-104/92 και Τ-105/92, Βαϊνίτ κ.λπ. κατά Επιτροπής (Συλλογή 1993, σ. ΙΙ-987), κάλεσε τους υπαλλήλους που βρίσκονταν στην ίδια κατάσταση με τους προσφεύγοντες στην υπόθεση που αφορούσε η εν λόγω απόφαση να εμφανιστούν προκειμένου να επανεξεταστεί η

κατάταξή τους. Σε περίπτωση αναθεώρησης της κατατάξεως, οι χρηματικές συνέπειες θα υπολογίζονταν μόνο από της δημοσίευσής της παρατεθείσας αποφάσεως.

Στις 4 Μαΐου 1994, ο προσφεύγων ζήτησε αναθεώρηση της κατατάξεώς του. Ζήτησε να ληφθεί υπόψη, βάσει του άρθρου 32 του ΚΥΚ, η όλη επαγγελματική του πείρα επιπέδου Α που είχε αποκτηθεί πριν από την είσοδό του στην Επιτροπή, αναδρομικώς από την 1η Ιουνίου 1991. Στις 17 Ιουνίου, η επιτροπή κατατάξεως πληροφόρησε τον προσφεύγοντα ότι πρότεινε στην αρμόδια για τους διορισμούς αρχή (ΑΔΑ) να τον ανακατατάξει, αναδρομικώς από την 1η Ιουνίου 1991, στον βαθμό Α 7, κλιμάκιο 1, με δώδεκα μήνες προϋπηρεσίας. Η επιτροπή κατατάξεων έκρινε ότι η επαγγελματική πείρα του προσφεύγοντος δεν μπορούσε να ληφθεί υπόψη παρά μόνον από την ημερομηνία κατά την οποία απέκτησε το πανεπιστημιακό του δίπλωμα. Στις 27 Ιουνίου ο προσφεύγων απάντησε στην επιτροπή κατατάξεων, η οποία ζήτησε στη συνέχεια γνωμοδότηση της Νομικής Υπηρεσίας της Επιτροπής, η οποία, στις 18 Οκτωβρίου 1994, προέτεινε ευνοϊκότερη για τον προσφεύγοντα λύση, συνιστάμενη στην αναγνώριση ως προς αυτόν ενός μέρους της πριν από την απόκτηση του πτυχίου επαγγελματικής του πείρας. Η επιτροπή κατατάξεων ακολούθησε προφανώς την γνώμη αυτή και πρότεινε να καταταγεί ο προσφεύγων στον βαθμό Α 7, κλιμάκιο 2. Στις 24 Μαΐου 1995, η Επιτροπή καθόρισε την κατάταξη του προσφεύγοντος στον βαθμό Α 7, κλιμάκιο 2, από της 1ης Ιουνίου 1991, και στον βαθμό Α 7, κλιμάκιο 3, από της 28ης Σεπτεμβρίου 1993 (ημερομηνία δημοσίευσής της παρατεθείσας αποφάσεως Baiwir κ.λπ. κατά Επιτροπής), με χρηματικές συνέπειες από της ημερομηνίας δημοσίευσής της αποφάσεως (προσβαλλομένη απόφαση).

Επί του παραδεκτού

Η προσβαλλομένη απόφαση συνιστά βλαπτική πράξη, διότι δεν αναγνώρισε στον προσφεύγοντα πλήρως τον χρόνο προϋπηρεσίας όπως προβλέπεται από τον άρθρο 32 του ΚΥΚ, ήτοι αντίστοιχο προς το κλιμάκιο 3. Το γεγονός ότι με την απόφαση αυτή βελτιώθηκε η αρχική κατάταξη του προσφεύγοντος και, επομένως, έγινε εν μέρει δεκτή η αίτησή του ανακατατάξεως, δεν θέτει υπό αμφισβήτηση την ανάλυση αυτή. Επομένως, η προσφυγή ασκείται παραδεκτώς (σκέψεις 47 και 50).

Παραπομπή: ΔΕΚ, 28 Μαΐου 1980, 33/79 και 75/79, Kuhner κατά Επιτροπής, Rec. 1980, σ. 1677, σκέψη 9

Επί της ουσίας

Επί των αιτημάτων ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής της 24ης Μαΐου 1995 περί αναθεωρήσεως της κατατάξεως του προσφεύγοντος

Η απόφαση του 1983 εκδόθηκε για τους σκοπούς της εφαρμογής, ιδίως, του άρθρου 32, δεύτερο εδάφιο, του ΚΥΚ. Σκοπεί στη θέσπιση των κανόνων για την άσκηση της ευρείας διακριτικής ευχέρειας που διαθέτει η ΑΔΑ στο πλαίσιο που καθορίζει το εν λόγω άρθρο. Συνιστά εσωτερική οδηγία η οποία, μολονότι δεν μπορεί να θεωρηθεί ως γενική εκτελεστική διάταξη κατά την έννοια του άρθρου 110 του ΚΥΚ, πρέπει να θεωρηθεί ως κανόνας ενδεικτικής συμπεριφοράς τον οποίο επιβάλλει η ίδια η διοίκηση στον εαυτό της και από τον οποίο δεν μπορεί να παρεκκλίνει χωρίς να διευκρινίζει τους λόγους που υπαγορεύουν την παρέκκλιση, επί ποινή παραβιάσεως της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως (σκέψη 67).

Παραπομπή: ΠΕΚ, 7 Φεβρουαρίου 1991, T-2/90, Ferreira de Freitas κατά Επιτροπής, Συλλογή 1991, σ. ΙΙ-103, σκέψεις 56 και 61, καθώς και παρατιθέμενες παραπομπές στη νομολογία του Δικαστηρίου

Η επίδικη διάταξη έχει εφαρμογή σε όλες τις κατηγορίες κατά την έννοια του άρθρου 5 του ΚΥΚ, στις «περιπτώσεις κατά τις οποίες δεν απαιτείται δίπλωμα για την πρόσβαση στην προς κάλυψη θέση», προβλέποντας πάντως ότι, στις περιπτώσεις αυτές, η όλη επαγγελματική πείρα που έχει αποκτηθεί στο πλαίσιο δραστηριότητας πλήρους απασχολήσεως που απαιτεί συνήθως ένα τέτοιο δίπλωμα μπορεί να ληφθεί υπόψη προκειμένου να αναγνωρισθεί ο χρόνος προϋπηρεσίας.

Προκειμένου να διευκρινιστεί το περιεχόμενο του κειμένου αυτού έναντι γενικών διαγωνισμών και θέσεων της κατηγορίας Α, πρέπει να ερμηνευθεί υπό το φως του άρθρου 2, έκτο εδάφιο, της αποφάσεως του 1983, το οποίο έχει εφαρμογή μόνο στους υπαλλήλους που προσλαμβάνονται κατόπιν προκηρύξεως γενικού διαγωνισμού με τον οποίο τίθεται ως προϋπόθεση προσβάσεως η ολοκλήρωση πλήρους κύκλου πανεπιστημιακών σπουδών με απόκτηση διπλώματος. Το εν λόγω έκτο εδάφιο επιτρέπει να λαμβάνεται υπόψη μόνον η επαγγελματική πείρα που έχει

αποκτηθεί από τους ενδιαφερομένους μετά την απόκτηση του διπλώματος που επιτρέπει τη συμμετοχή στον διαγωνισμό ο οποίος καταλήγει στην πρόσληψη τους.

Από την εξέταση των δύο διατάξεων σε συνδυασμό μεταξύ τους προκύπτει ότι το έκτο εδάφιο, καθόσον περιορίζει οποιαδήποτε αναγνώριση χρόνου προϋπηρεσίας στην επαγγελματική πείρα που αποκτήθηκε μετά τη λήψη του απαιτούμενου διπλώματος, έχει στενότερο περιεχόμενο από την επίδικη διάταξη η οποία δεν προβλέπει έναν τέτοιο περιορισμό. Η διαφοροποίηση αυτή δεν δίνει λαβή για την άσκηση κριτικής έναντι της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως. Πράγματι, οι διαγωνισμοί που εμπíπτουν στο έκτο εδάφιο και αυτοί που εμπíπτουν στην επίδικη διάταξη είναι δύο διαφορετικοί τύποι διαγωνισμών. Όμως, η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως περιορίζεται στην επιταγή της ίσης μεταχειρίσεως όλων των υπαλλήλων που προσλαμβάνονται βάσει του ίδιου διαγωνισμού (σκέψη 71).

Παραπομπή: ΔΕΚ, 15 Ιανουαρίου 1985, 266/83, Σαμαρά κατά Επιτροπής, Συλλογή 1985, σ. 189, σκέψεις 12 και 15· προπαρατεθείσα απόφαση Ferreira de Freitas κατά Επιτροπής, σκέψεις 58 και 61

Ο διαγωνισμός CES/A/6/89 ήταν προσιτός σε όλους τους κατόχους και μη κατόχους πανεπιστημιακού διπλώματος, υπό την προϋπόθεση ότι οι τελευταίοι αποδεικνύουν επαγγελματική πείρα ισοδυνάμου επιπέδου. Η προκήρυξη κενής θέσεως COM/2430/90 απαιτούσε ως προϋπόθεση προσόντων είτε πανεπιστημιακό δίπλωμα είτε επαγγελματική πείρα ισοδυνάμου επιπέδου. Επομένως, ο προσφεύγων βρέθηκε σε μια κατάσταση «στην οποία δεν απαιτούνταν δίπλωμα για την πρόσβαση στην προς κάλυψη θέση» κατά την έννοια της επίδικης διατάξεως. Η διάταξη αυτή καλύπτει επομένως την κατάσταση του προσφεύγοντος και θα έπρεπε να έχει εφαρμοστεί.

Πάντως, κατά την Επιτροπή, στην περίπτωση κατά την οποία ο προσφεύγων θα είχε γίνει δεκτός σε διαγωνισμό βάσει μόνο της επαγγελματικής του πείρας, θα έπρεπε να αφαιρεθούν πέντε έτη από το συνολικό αριθμό των ετών του επαγγελματικής πείρας για να αντισταθμιστεί η έλλειψη πανεπιστημιακού διπλώματος, οπότε σε καμία περίπτωση δεν θα μπορούσε να αποδείξει τα επτά έτη επαγγελματικής

πείρας που ορίζονται από το άρθρο 3 της αποφάσεως του 1983 για τη χορήγηση του κλιμακίου 3.

Η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως μπορεί να δικαιολογεί το ότι, στην περίπτωση «μικτού» διαγωνισμού, προσιτού τόσο στους κατόχους όσο και στους μη κατόχους πανεπιστημιακού διπλώματος, οι επιτυχόντες της πρώτης κατηγορίας και οι επιτυχόντες της δεύτερης κατηγορίας τίθενται επί ίσης βάσεως όσον αφορά την αναγνώριση χρόνου προϋπηρεσίας, μέσω «αντισταθμίσεως» της ελλείψεως διπλώματος ως προς τη δεύτερη κατηγορία με κατάλληλο αριθμό ετών επαγγελματικής πείρας. Πάντως, μια τέτοια αντιστάθμιση δεν είναι δυνατή εν προκειμένω, διότι ο προσφεύγων απεδείκνυε συγχρόνως την ύπαρξη επαγγελματικής πείρας και πανεπιστημιακού διπλώματος.

Επομένως, η προσβαλλομένη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί λόγω παραβάσεως της επίδικης διατάξεως.

Διατακτικό:

Το Πρωτοδικείο ακυρώνει την απόφαση της Επιτροπής της 24ης Μαΐου 1995, καθόσον με αυτήν ο προσφεύγων κατετάγη στο κλιμάκιο 2 του βαθμού Α 7 από της 1ης Ιουνίου 1991 και στο κλιμάκιο 3 του βαθμού Α 7 από της 28ης Σεπτεμβρίου 1983.

Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.